B.Aires, 17 Aprilie,2006

Stimate si iubite compatriot,

Sincere multumiri pentru fotografie,dedicatie si "Libertatea de a iubi adevarul". Sunt intre putinele satisfactii si adânci bucurii primite dela compatrioti!

Intr´adevar, nu mai aveam speranțe să întâlnesc (acu la 88 de ani) un compatriot într´o sintonie neașteptat de melodioasă!

De ani de zile, de multi ani, (cam de la clasa treia liceală) am observat ura și disprețul evreiesc pentru tot ce e român și creștin! Rezultatul acestei constatări a fost formarea primei Frății de Cruce în Bucovina (23 Aprilie 1932) cu înca șapte sau opt liceeni din Liceul "Eudoxiu Hurmuzachi" din Rădăuți...

Șase ani după aceia, întemnitat, împreuna cu doi din acei Frati de Cruce, și cu alții,studenti si tarani, fuseserăm transportati de la Inchisoarea Militară Cernăuti la Chișinău,iar după scurt timp, la Galata, de unde autoritățile carliste ne-au transportat definitiv la Doftana (nu departe de București). Schimbările si mutările se datorau faptului că autoritătile nu doreau să primim pachete sau vizite.Daca părintii nostrii aflau ca eram întemnitati la Cernăuti,ne trimiteau haine de schimb și cărti sau mâncare, dar nu ne găseau, căci eram plecați...

Intre temnită și temnită, prin gări, lumea se uita la noi uimită. Credeau că suntem "viețași" (adica condamnati la munca zilnică pe viață deoarece purtam hainele temnitei și lanțuri la mână și la picioare). Când pășeam,zgomotul lanțurilor păreau o lugubra "sinfonie"...Jidanii râdeau și încercau să atraga și bătaia de joc a cetățenilor români din gară... Auzeam răcnete ofensive. Erau jidanii...Apoi , deodată răspundeam cu cantecul: "O ceata de ciocoi streini,Haini la suflet si păgâni,Stăpâni la noi ei au ajuns.In țară-i jale,plâns.

"Copii nostri,cei mai buni,au fost uciși ca niste câini! sau altul: "Pământul țării noastre geme!Pământul care ne-a hrănit!Pământul țării noastre strigă, de jidovime cutropit: Priviți cum ghiarele lui Iuda, Adânc se înfig în trupul meu,Priviți cum sângele meu curge,Priviți cum jidovii mi-l beau!" Dar nu puteam continua mult deoarece jandarmii ne loveau și sângeram...

Acum nu mai trăesc nici Carol și nici Helene Wolf,nici Max Auschmitt, ci au continuat urmașii "spirituali"ai lor: Elie Wiesel,,Ion Iliescu ,Băsescu,, Dinu C.Giurescu, etc. si C.Stanescu,etc.

In numeroasele mele scrisori către camarazi și prieteni am insistat și insist mereu de necesitatea acțiunii, odată ce descoperim motivele degradării morale si a manevrelor de descalificare și dezavuare a trăirilor si afirmărilor axiologice (purtătoare de esența creștină și nationalistă)! Cred - si am crezut mereu, si acum 70 de ani - că de multe ori "amânarea" unei actiuni de însănătoșire morală este echivalentă cu "delăsare" sau, și mai "trist" cu "renunțare"...Acest lucru l-am observat că se petrece si între cercurile românești (de nuanță "nationalistă", cu simpatii -evidente sau aparente- față de legionarism, dar "nemărturisite, ca să nu fie etichetați de "extremiști" adica de "antisemiti"...!);.. Cu alte cuvinte: nu doresc să "se compromită"... Sau, si mai clar: nu doresc "să se pună rău" cu ovreii (sau jianii)...

Așa se explică "reticența" si "rezerva" evidențiată sau manifestată de editurile "creștine" actuale...de a publica cărti legionare, sau reviste. Unica revistă care a apărut in ultimii 10-15 ani (cred) "Puncte cardinale", din Sibiu, niciodată nu a avut curajul de a cere fățiș colaborări de caracter legionar, scrise de legionari cunoscuți! Numai in ultimele luni apar ceva note necrologice cu mai multe detalii de activitățile legionare desfășurate...Nu vor "să se compromita"...Și tind, mai curând , să fie identificați cu opiniile si "punctele de vedere" ale Patriarhiei (vechea "amică" sau prietenă a totputernicului guvern..).

Iată dece m'am simțit bine când am citit "Libertatea de a iubi Adevărul"! Iată dece, stimate si iubite prieten, ma bucur că pot să mai scriu cuiva în acești ani de pribegie tot ce simt, tot ce mă doare când asist la dărâmarea unor valori și virtuți care fac coloana vertebrală a ROMANIEI și garanția viitoarelor generații!

Multumesc si pentru fotografie (cu biserica de lemn, copilași și dedicațiile!

O caldă îmbrățișare!

(Stan M. Popescu)

popescu_rrhh@telecentro.com.ar
inst_psi_industrial@yahoo.com.ar
myrnapopescu@yahoo.com.ar

P.S. Adresa care e mai bună!:

calle Pichincha 85, 3° A
Cod. 1082 - Buenos Aires / Arg.